

RESUMÉ

Cílem této práce je podat ucelený pohled na problematiku směnky vlastní jako prostředku zajištění právních vztahů, který může posloužit jak dlužníku při budování jeho obrany, tak věřiteli k posouzení, jakým rizikům může při vymáhání práv ze směnky čelit.

Při zpracování byla mimo odborné literatury a právních předpisů využita zejména analýza soudní judikatury a její přínos k danému tématu. Celkem je diplomová práce rozdělena do čtyř kapitol.

Tématem první kapitoly jsou obecné otázky směnečných vztahů především problematika podpisu. Následně je rovněž zkoumána povaha zajišťovací směnky, zejména podstata směnečné smlouvy, která je důvodem zajišťovací funkce směnky a důsledky spojené s převodem směnky.

Druhá kapitola je pak zaměřena na vzájemné postavení kauzální a směnečné pohledávky, nebezpečí zneužití směnečných institutů a dále též přípustnosti kauzálních námitek v případě indosace zajišťovací směnky. Součástí jsou rovněž návrhy obrany dlužníka proti zneužití směnky.

Třetí kapitola se věnuje procesním otázkám a specifikům směnečného řízení. Jsou rozebrány předpoklady vydání směnečného platebního rozkazu, podstata námitkového řízení, jakož je i pojednáno o významu důkazního břemene. Předmětem druhé části jsou pak námitky se zaměřením na kauzální námitky a jejich konkrétní příklady.

Poslední kapitola uvádí konkrétní problematické otázky spojené se zajišťovací směnkou. Je představen směnečný rukojmí, který čelí ještě komplikovanějším překážkám při uplatnění kauzálních námitek. Institut blankosměnky, který může efektivně reagovat na změny v zajištěném vztahu tím, že určité údaje na směnce jsou doplněny až později na základě dohody. Závěrem je nastíněno postavení zajišťovací směnky ve spotřebitelských úvěrech a ochrana poskytována soudy v těchto specifických vztazích.

Závěr práce je pak shrnutím jednotlivých dosažených poznatků.